

מ"ת 4786/04/18 - מדינת ישראל נגד י א ס

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 4786-04-18 מדינת ישראל נ' א ס (עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	י א ס

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת בן זוג ואיומים.

בהחלטתי מיום 12.4.18 הוריתי על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר בית מלא, בפיקוח אנושי, תוך איסור יצירת קשר והרחקה מהמתלוננת, ובכפוף לערבויות כספיות מתאימות.

ביום 4.6.18, ולאחר שהתקבל תסקיר בעניינו של המשיב, הוריתי לבקשתו על העתקת מקום מעצר הבית לבית אחותו של המשיב ובעלה, ובפיקוחם. עוד הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר מעקבי אשר יבחן בין היתר את אפשרות שילובו של המשיב בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול.

מהתסקיר שהוגש לעיוני היום עולה, כי המפקחים הנוכחיים (אחותו של המשיב ובעלה) - אינם יכולים להמשיך במלאכת הפיקוח. שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו מבין לעומק את משמעות הטיפול בקהילה סגורה, וכי אין למשיב את הכוחות הנפשיים הדרושים לצורך טיפול מסוג זה. שירות המבחן העריך כי המשיב זקוק לטיפול במסגרת הקהילה ויבנה עבורו תכנית טיפולית (אף המשיב הביע רצון לכך). שירות המבחן המליץ כי ככל שתימצא עבור המשיב חלופה מתאימה - ניתן יהיה להתחיל עם המשיב תהליך אבחון במסגרת עמותת "אפשר" ולבנות עבורו תכנית טיפולית המותאמת לצרכיו.

בדיון בפני היום עדכן הסנגור כי המשיב הודה בעובדות כתב אישום מתוקן (אשר כלל מספר שינויים - הן עובדתיים והן ביחס לעבירות המיוחסות למשיב), הורשע ועניינו קבוע לשמיעת טיעונים לעונש ליום 4.7.18. נטען כי לנוכח התיקון בכתב האישום, הקושי של המפקחים להמשיך במשימת הפיקוח - ולנוכח הרצון של המשיב להתחיל בהליך טיפולי - הרי שיש מקום להקל משמעותית בתנאים המגבילים, ולמעשה לבטל את מעצר הבית. לחילופין - עתר הסנגור לצמצום מעצר הבית לשעות הלילה בלבד (כמובן, תוך שמירת תנאי ההרחקה מהמתלוננת למשך כל שעות היממה).

המבקשת מתנגדת לצמצום או ביטול מעצר הבית, שכן המשיב טרם החל בהליך טיפולי כלשהו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להיעתר לבקשת הסנגור, גם אם לא במלואה.

אמנם, המשיב טרם החל בהליך טיפולי, גם אם עשה צעדים (משמעותיים) המלמדים על רצון ומוטיבציה לשינוי באורחות חייו. סבורני כי יש מקום לעודד את המשיב להמשיך וללכת בנתיב זה. החשש לשיבוש הליכי משפט קטן באופן משמעותי, מרגע שהודה המשיב בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו. על כך יש להוסיף כי אין בפני כל אינדיקציה לכך שהמשיב הפר את תנאי שחרורו. גם אם ניתן לתהות על המפקחים אשר שינו טעמיהם ותוך פרק זמן קצר חזרו בהם מנכונותם לפקח על המשיב בתנאי מעצר בית מלא, נראה כי אין מקום "לפקוד עוון" זה על המשיב עצמו.

נראה כי יש מקום להותיר מידה מסוימת של פיקוח על המשיב, באופן שתקטין למידה סבירה ומתקבלת על הדעת את הסיכון הנשקף ממנו. יחד עם זאת, אינני סבור כי יש מקום להמשיך ולהחזיקו בתנאי מעצר בית מלא, מה גם שמשמעות החלטה שכזו היא קריסה מוחלטת של מערך הפיקוח על המשיב. לשיטתי, האינטרס הציבורי לא ייצא נשכר ממהלך שכזה. ההיפך הוא הנכון. יש למצוא את השילוב הנכון בין תנאים ומגבלות אפקטיביים לבין פגיעה מינימלית בחירותו של המשיב ויצירת מנגנון שיאפשר למשיב להשתלב בהליך טיפולי - דבר אשר יתרום למשיב, לבני משפחתו ולאינטרס הציבורי בכללותו.

סוף דבר אני מורה כדהלהלן:

א. המשיב ימשיך וישהה במעצר בית, בבית אחותו בעוספיא.

ב. מעצר הבית יצומצם לשעות הלילה בלבד. נאסר על המשיב לצאת ממקום מעצר הבית בכל יום החל מהשעה 22:00 ועד השעה 06:30 בבוקר המחרת. ביתר שעות היממה יוכל המשיב לצאת ממקום מעצר הבית ללא ליווי.

ג. יתר התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטות קודמות - יעמדו על כנם עד תום ההליכים המשפטיים נגד המשיב.

ד. מובהר למשיב פעם נוספת, כי נאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת בדרך כלשהיא או להתקרב אליה עד כדי 100 מטרים.

בשלב זה ולנוכח המועד הקרוב הקבוע לשמיעת טיעונים לעונש - לא מצאתי מקום לקבוע מועד לדיון מעקבי. עם זאת, וככל שההליך בתיק העיקרי יידחה, יהיה מקום לשקול הארכת צו פיקוח מעצרים וכן הנחיות נוספות לשירות המבחן לצורך המשך בחינת ההליך הטיפולי.

תזכורת פנימית ליום 5.7.18.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים וכן לשירות המבחן.

עמוד 2

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, בהעדר הצדדים.